

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 16.03.2016
Sayı: 186

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5393 Sayılı Belediye Kanununda değişiklik yapılmasına dair Kanun Teklifim gerekçesiyle sunulmuştur.

Kanun teklifimi bilgilerinize sunar gereğini arz ederim. 14.03.2016

Av. Mahmut TANAL
İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Plan ve Bütçe			
Esas Komisyon	İçişleri			
Tarih:	04 Nisan 2016		E.No: 2/1984	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gen.Sek. ✓
ay	z	z	m	m
TBMM BAŞKANI	M			

TBMM
KANUNLAR ve KARARLAR EŞK. LİĞİ
17 Mart 2016
Nankara:

TBMM
GENEL EVRAK
17 Mart 2016
No: 35738

GENEL GEREKÇE

Batı'da sivil toplum, katılımcı demokrasi, yetki ve sorumlulukların desantralizasyonu bağlamlarında çokça gündeme gelen "mahalle", bizim toplumumuzda geleneksel olarak aynı mescitte ibadet eden insanların aileleriyle birlikte oturduğu kesimi, "sının ve statü farklarının biçimlendirmede bir fiziki mekân" "merkezi yönetim ile yerel yönetimlerin yardımcısı olan bir kuruluş" olarak tanımlanmıştır. Kent sosyolojisi ve politikaları literatürlerinde ise "mahalle" bir "yönetim birimi" olarak değerlendirildiği gibi bir "topluluk" olarak da değerlendirilmiştir.

Bugün "muhtarlık" yönetimi sistemimizin en alt yapı taşı olmasına rağmen en önemli kurumlarından biridir.

Aslen, kentlerin yönetimi "muhtarlık" esasına dayanmaktadır. Diğer bir ifade ile "muhtarlık" hem merkez hem de yerel hizmet amaçları çerçevesinde örgütlenen bir ara kurumdur. Bu gün "karar organları" seçimle iş başına gelen bir yönetim örgütü olsa da yetki, sorumluluk ve ast üst ilişkisi ve denetimi bakımından mülki amirlere bağıdırlar ve bu anlamda da ciddi sorumluluk üstlenmektedirler. Mahalle yönetimini merkezle yerel arasında bir köprü, yönetilen ile yöneten arasında ilişkiyi sağlayan bir ara kurum gibi görmek gerekmektedir.

Muhtarlıkların merkezden yönetime köprü oluşturduğunu ve mekanizmanın işleyebilirliğini kolaylaştırdığını göz önünde tutmak gerekirse "muhtarlık" giderlerinin (elektrik, su, doğalgaz ve bir muhtarlık çalışanı maaşının) karşılanması gerekmektedir.

Vatandaşlarımızın, günlük yaşamlarında ihtiyaç duydukları kişisel evrakların elde edilmesinde, mahallelerde yaşanan olumsuzlukların çözümünde ya da üst merciiilere iletilmesinde, küçük ve orta çaplı sorunların kısa yoldan çözümünde muhtarlık birimleri yönetim açısından gereklilik ve önem arz etmektedir. Muhtarlık birimlerinin önemine istinaden muhtarlıkların sağlıklı işleyebilmelerinin gerekliliği açısından bir takım giderlerinin belediyeler vasıtasıyla karşılanması gerekmektedir.

Birçok kurum giderlerinin belediyeler veya devlet bütçesinden sağlandığını göz önünde bulundurursak, seçimle görevi başına gelmiş muhtarların görev yaptığı, devlete hizmet eden muhtarlık biriminin de devlet hizmeti yapmaları dolayısıyla bir takım giderleri karşılanmalıdır.

Bu kanun teklifi ile devlete hizmet eden "muhtarlık" biriminin bir takım muhtarlık giderlerinin (elektrik, su, doğalgaz ve bir muhtarlık çalışanı maaşının) belediyeler tarafından karşılanması ve muhtarların uğradıkları mağduriyetlerin ortadan kaldırılması amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- İş bu Kanun teklifi ile merkezi yönetim ve yerel yönetim arasında köprü konumunda olarak önemli bir görev üstlenen Muhtarlık giderlerinin (elektrik, su, doğalgaz ve bir muhtarlık çalışanı maaşının) bağlı bulundukları belediyeler tarafından karşılanması bun bağlı olarak da muhtarların uğradıkları mağduriyetlerin giderilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.

5393 SAYILI BELEDİYE KANUNU'NDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 5393 sayılı Belediye Kanununun 9. maddesinin 4 üncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Belediye, mahallenin ve muhtarlığın ihtiyaçlarının karşılanması ve sorunlarının çözümü için bütçe imkânları ölçüsünde gerekli aynî, **nakdi** yardım ve desteği sağlar; kararlarında mahallelinin ortak isteklerini göz önünde bulundurur ve hizmetlerin mahallenin ihtiyaçlarına uygun biçimde yürütülmesini sağlamaya çalışır.”

MADDE 2- 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 75. Maddesinin b) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Mahallî idareler ile merkezî idareye ait aslî görev ve hizmetlerin yerine getirilmesi amacıyla gerekli aynî ve **nakdi** ihtiyaçları karşılayabilir, geçici olarak araç ve personel temin edebilir.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

